

Christenen en moslims: getuigen van Gods liefde en genade

Boodschap bij het einde van de Ramadan, Îd al-Fitr 1419/1999

Dierbare islamitische vrienden

1. De grote feesten, zoals de Îd al-Fitr die u aan het eind van de Ramadan viert, zijn bijzondere momenten zowel voor God als voor de mensheid. Ze zijn een bijzonder moment voor God, omdat ze ons nadrukkelijker, en in gemeenschapsverband, herinneren aan Gods aanwezigheid en handelen in de menselijke geschiedenis en in ons eigen leven als persoon en gezin.

Deze feesten vormen tevens een bijzonder moment voor ons mensen, als een moment van rust van het dagelijks werk, een moment van gebed en bezinning, een moment voor onszelf en voor het samenzijn met onze familie, vrienden en naasten.

2. God houdt van alle mensen, niemand uitgezonderd. Hij is de bron van alle liefde in het gezin, in de samenleving en in de wereld. Van God leren wij elkaar op onbaatzuchtige wijze lief te hebben, zonder daar hier op aarde een beloning voor te verwachten. God is de Genadige. Hij is zijn dienaren nabij. Hij hoort hun gebeden. Daarom kunnen we zeggen dat het geloof in God ons aanzet tot een welwillende houding jegens onze broeders en zusters.

3. Er zijn vele manieren om blijf te geven van onze liefde, uitingen van onze trouw aan de Genadige: het geven van aalmoezen - de aalmoezen op de dag van de Id al-Fitr

hebben voor u een bijzondere betekenis -, de zorg voor wezen, ouderen, zieken en voor vreemdelingen, inspanningen ter bevordering van de menselijke waardigheid en de mensenrechten, inzet voor ontwikkeling, voor de strijd tegen het vele kwaad in onze samenlevingen, zoals analfabetisme, de invloed van drugs, misbruik van minderjarigen en geweld tegen vrouwen. Vergeving, verzoening, het heropenen van dialogen die waren stukgelopen, de bevordering van vrede, opvoeding in respect voor anderen - het zijn allemaal manieren om uiting te geven aan de liefde. Er bestaat tussen onze twee godsdiensten een aanzienlijke mate van overeenstemming als het gaat om effectieve blijken van genade jegens de naaste. Ligt hier dan geen weids terrein voor samenwerking tussen christenen en moslims, dat moet worden ontgonnen?

4. Er zijn ook talloze misdaden tegen de liefde voor de naaste: de ogen sluiten voor

de behoeften van anderen, de plicht tot solidariteit weigeren, haat, discriminatie op grond van geslacht, ras of geloof, en alle vormen van onrecht. Er bestaat een grote mate van convergentie tussen onze twee godsdiensten op het punt van de veroordeling van dergelijke fouten.

5. Gods liefde voor de mensheid is universeel en overstijgt politieke grenzen, verschillen in ras, cultuur of religie, politieke of ideologische ideeën, los van iedere specifieke sociale situatie. We worden daarom, op grond van ons geloof, uitgenodigd om elkaar lief te hebben. Oprechte liefde vormt de kern van het handelen van de gelovige.

6. Ik richt deze boodschap tot u in het volle besef dat wij, zowel christenen als moslims, elkaar niet altijd liefgehad en gerespecteerd hebben zoals God dat van ons vraagt. Dit gebrek aan wederzijdse liefde is helaas niet alleen iets van het verleden, maar behoort ook tot de huidige werkelijkheid. Het is echter van belang om tegelijkertijd aandacht en bekendheid te geven aan de talloze situaties waarin christenen en moslims op vredige en vruchtbare wijze

samenleven. Die voorbeelden stimuleren ons om al het mogelijke te doen om te zorgen dat christenen en moslims overal op die manier mogen samenleven. We worden uitgenodigd om de aard van onze verhoudingen, zowel in het verleden als in het heden, te onderzoeken en bovenal om het besluit te nemen om steeds meer te worden waartoe God ons roept: getuigen van zijn goedheid en genade, met name ten overstaan van de zwakkere leden van de samenleving.

7. Met de wens, uit naam van mijzelf en katholieken over de hele wereld, dat u, mijn dierbare islamitische vrienden, overvloedig door God gezegend zult worden, hernieuw ik mijn uiting van vriendschap en waardering.

KARDINAAL FRANCIS ARINZE
voorzitter

Vertaling: P.C. de Die